

- не ходѣхъ въ неговѣ-тъ пѣтища, но у-
клонихъ ся ^аслѣдъ лихоимство, та ^азема-
хъ дарове, и извращахъ сѣдѣ-тъ.
- 4 И събрахъ ся ^авсѣхъ-тъ старѣйшины
Израилеви, та дойдохъ при Самуила въ
5 Рамъ, И му рекохъ: Ето, ты оstarъ, а
сынове-тъ ти не ходятъ въ твои-тъ пѣ-
тища: ^апостави ни прочее царь за да ны
сѣди, както ^аимамъ всѣхъ-тъ народи.
- 6 Това нѣщо обаче не бы угодно Саму-
лу дѣто рекохъ: Дай ни царь за да ны
7 сѣди. И помоли ся Самуилъ Господу. И
рече Господь Самуилу: Послушай гласъ-
тъ на людѣ-тъ, за всѣхъ що ти гово-
рятъ; защото ^ане отхвърлихъ тебе, но
^амене отхвърлихъ за да не царувамъ
8 надъ тѣхъ. Споредъ всѣхъ-тъ дѣла кои-
то тѣ сторихъ, отъ който день ты сѣмъ
възвелъ отъ Египетъ дори до тойзи день,
като мя оставихъ, и служихъ на други
9 боже, така правятъ и на тебе. Сега про-
чее послушай гласъ-тъ имъ: но засвидѣ-
тельствуй имъ явно, и ^апокажи имъ о-
бычай-тъ на царь-тъ, който ще царува
надъ тѣхъ.
- 10 И говори Самуилъ всѣхъ-тъ Господни
слова на людѣ-тъ, които искахъ царь
11 отъ него: И рече: "Такъвъ ще бѣде о-
бычай-тъ на царя, който ще ся въцари
надъ васъ: ^асынове-тъ ви ще зема, и ще
си ^аопредѣля за колесницы-тъ си, и за
конницы свои, и за да тичатъ прѣдъ ко-
12 лесницы-тъ му. И ще си опредѣля тыся-
щеначальники, и петдесетоначальники: и да
работятъ земѣ-тъ му, и да жнѣтъ же-
тва-тъ му, и да правятъ воинскы-тъ му
орудія, и потребны-тъ за колесницы-тъ
13 му. И дѣщери-тъ ви ще зема за миро-
14 варицы, и готвачки, и хлѣбарки: И ^ани-
вы-тъ ви, и лозія-та ви, и масличины-тъ
ви, по добры-тъ ще земе, и ще ты даде
15 на рабы-тъ си. И десетъкъ-тъ на сѣянїя-
та ви, и на лозія-та ще зема, и ще ты да-
ва на сконцы-тъ си, и на рабы-тъ си. И
16 рабы-тъ ви, и рабни-тъ ви, и по добры-тъ
вы момчета, и ослы-тъ ви, ще зема, и
17 ще ^аупотрѣбля въ работы-тъ си. Ста-
да-та ви ще одесетствува: и вы ще му
18 бѣдете раби. И ще выкате въ онзи день
отъ царя си когото сте си вы избрали;
но ^аГосподь не ще да вы послуша въ он-
зи день.
- 19 Людѣ-тъ обаче ^ане рачихъ да послу-
шатъ Самуиловъ-тъ гласъ; и рекохъ: Не,
20 но царь ще бѣде надъ насъ: За да смы и
ный ^акакто всѣхъ-тъ народи: и да ны сѣ-

ди нашѣ-тъ царь, и да излази прѣдъ насъ,
21 и да ратува въ бойове-тъ ни. И чу Самуилъ
всѣхъ-тъ думы на людѣ-тъ, и каза ты въ
22 уши-тъ на Господа. И рече Господь Саму-
илу: ^аПослушай гласъ-тъ имъ, и постави
имъ царь. И рече Самуилъ на мжѣ-тъ
Израилевы: Идѣте всякой въ градъ-тъ си.

ГЛАВА 9.

- 1 И имаше единъ мжѣтъ отъ Вениамина,
на име ^аКисъ, сынъ на Авила, ^акойто бѣ-
ше сынъ на Серора, а ^аСероръ сынъ на Ве-
хорава, а ^аВехоравъ сынъ на Афіи, мжѣтъ
2 Вениаминецъ, силенъ съ крѣпость. А той
имаше сыни, на име Саулъ, избранъ, и
прѣкрасенъ: и нѣмаше между Израиле-
вы-тъ сынове ^ачеловѣкъ по красенъ отъ
него: ^аотъ рамена-та си и нагоръ бѣше по
высокъ отъ всѣхъ-тъ людѣ.
- 3 И ослицы-тъ на Киса Сауловъ-тъ о-
тецъ ся загубихъ: и рече Кисъ на сына
си Саула: Земли сега съеъ себе си одного
отъ слугы-тъ, и стани та иди да търсишь
4 ослицы-тъ. И минж прѣзъ горъ-тъ Е-
фремъ, и минж прѣзъ земѣ-тъ ^аСали-
скъ, но не ^аты намѣрихъ; и минж и прѣзъ
земѣ-тъ Саалимъ, но нѣмаше ^аты тамъ:
и заминжхъ прѣзъ земѣ-тъ Вениамино-
5 вж, но не ^аты намѣрихъ. А когато дойдохъ
въ земѣ-тъ Сувъ, рече Саулъ на
служ-тъ си който бѣше съ него: Ела
да ся върнемъ, да не бы отецъ ми да
остави ^агрѣхъ-тъ за ослицы-тъ, и хване
6 да мысли за насъ. А той му рече: Ето,
въ тойзи градъ има ^ачеловѣкъ Божій, и
человѣкъ-тъ е славенъ; всѣхъ ^ащо рече
става непрѣмѣнно: Да идемъ прочее тамъ:
негли ни каже пѣтъ-тъ ни, по който да
7 идемъ. И рече Саулъ на служ-тъ си: Но
ако отидемъ, ^акакво да занесемъ на че-
ловѣкъ-тъ? защото хлѣбъ-тъ ся свърши
изъ съсѣды-тъ ни: и нѣма даръ да зане-
8 сьмъ на ^ачеловѣка Божій: ^ащо имамы? И
отговори пѣтъ слуга-та на Саула, и рече:
Ето, намѣрува ся въ рѣкѣ-тъ ми единъ
четвъртъ сребрьенъ снѣкъ, ^акойто ще дамъ
на Божій-тъ ^ачеловѣкъ, за да ни каже
9 пѣтъ-тъ ни. (Въ старо врѣме въ Израилъ,
когато нѣкой ^аотиваше да попыта Бога,
думаше така: Елате, да идемъ при гле-
дачъ-тъ; защото сегашный пророкъ ся на-
10 зываше въ старинъ ^агледачъ.) Тогдажъ рече
Саулъ на служ-тъ си: Лобра е дума-та
ти: Ела да идемъ. И тѣй отидохъ въ
градъ-тъ, дѣто бѣше ^ачеловѣкъ-тъ Божій.

^а Исх. 18; 21. 1 Тим 3; 3.
б 10.

^а Втор. 16; 19. Псал. 15; 5.

^а Ст. 19, 20. Втор. 17; 14.

^а Осія 13; 10. Дани. 13; 21.

^а Вижъ Исх. 16; 8.

^а Ст. 10; 19. 12; 17, 19.

^а Осія 13; 10, 11.

^а Ст. 11.

^а Вижъ Втор. 17; 16 и др.
б 10; 25.

^а Ст. 14; 52.

^а 3 Цар. 21; 7. Вижъ Исх. 46;

18.

^а Прат. 1; 25 — 28. Нса. 1;

15. Мих. 3; 4.

^а Иер. 44; 16.

^а Ст. 5.

^а Ст. 7. Осія 13; 11.

^а Ст. 14; 51. 1 Лѣт. 8; 33.

9; 39.

^а Ст. 10; 23.

^а 4 Цар. 4; 42.

^а Втор. 33; 1. 3 Цар. 13; 1.

^а Ст. 3; 19.

^а Вижъ Сжд. 6; 18. 13; 17.

3 Цар. 14; 3. 4 Цар. 4; 42.

8; 8.

^а Бит. 25; 22.

^а 2 Цар. 24; 11. 4 Цар. 17; 13.

1 Лѣт. 26; 28. 29; 29. 2 Лѣт.

16; 7, 10. Нса. 30; 10.

Амос. 7; 12.